

17 березня в читальній залі бібліотеки Політехнічного технікуму Конотопського інституту СумДУ відбулася презентація волонтерського проекту журналістів обласної газети «Панорама» – книги «Вічна пам'ять ГЕРОЯМ». Під час зустрічі зі студентами і викладачами, представниками освітянських і культурних закладів Конотопа, громадських організацій та місцевих ЗМІ сумські журналісти розповіли про ідею реалізації цього проекту та поділилися спогадами і враженнями від спілкування з рідними і близькими героїв Сумщини, загиблих під час бойових дій на Сході України.

Ініційований і реалізований журналістами сумської газети «Панорама» волонтерський проект «Вічна пам'ять героям» – це перша своєрідна «Книга пам'яті» про наших земляків зі всієї Сумщини, які загинули в зоні АТО, захищаючи цілісність і незалежність нашої держави, які віддали найцінніше – своє життя за Україну, за її щасливе майбутнє, за кожного з нас. Сторінки цього видання сповнені болем і розпачу від несправедливості життя, від того, що сьогодні на Сході нашої країни гинуть найкращі. Журналісти зробили свою частину роботи професійно і дуже щиро. Саме тому в кожному з нарисів рефреном звучить «Ми маємо витримати цей іспит, ми маємо жити й боротися!» Презентувати меморіальне видання до нашого міста приїхали координатор проекту «Вічна пам'ять героям» Юлія Левківська та журналісти «Панорами»: Тетяна Рєпіна і Юлія Ярошенко. Але перш ніж надати слово гостям, організатори заходу вирішили знову пригадати ті трагічні й героїчні події року, що минув, року, що приніс нам стільки випробувань і втрат, року, що змінив кожного з нас. Надзвичайно щиро і зворушливо це зробили учасники народного театру «МИ» МБК «Зоряний» (керівник Дарина Батюк). Не приховуючи емоцій, молоді журналістки популярного обласного видання розповіли про кропітку й морально важку роботу над цим проектом, про звичайних людей, про справжніх патріотів – наших земляків, які волею долі потрапили в незвичайні та надзвичайні обставини й стали героями. У кожного із загиблих – своя історія життя, кохання, створення сім'ї, свої нездійснені мрії та зруйновані війною плани на щастя. Слухаючи розповіді журналістів про героїв книги, які, за словами авторок нарисів, стали для них знайомими чи навіть рідними людьми, не можна лишатися байдужим до горя їхніх родин: почорнілих від горя батьків і матерів, овдовілих дружин та осиротілих дітей. Збираючи інформацію про загиблих в АТО уродженців Сумщини, журналісти побували в багатьох містах і селах області, зустрілися й поговорили з батьками, вдовами, родичами, учителями, однокласниками, сусідами, друзями, бойовими побратимами загиблих, із усіма, кого змогли знайти, і хто готовий був поділитися спогадами. Хоча, звичайно ж, не всі погоджувалися на зустрічі з пресою, маючи на те свої причини та аргументи.

Як журналіст, я мимоволі приміряла на себе зроблену дівчатами велику й потрібну роботу. Уявіть собі, зателефонувати, зустрітися з людиною, яка щойно втратила, батька, сина, брата, друга, чоловіка або нареченого, торкнутися найбільшого. Це дуже складно ...

Проект «Вічна пам'ять героям» був готовий до друку наприкінці січня, але зі Сходу України щодня приходили трагічні звістки, додаючи горя сім'ям і друзям загиблим, а цьому виданню – сторінок. Прийшла страшна звістка й до нашого міста. 28 січня Під Маріуполем (в селищі Миколаївка), виконуючи бойове завдання, від ворожого снаряду загинув наш земляк – активіст осередку «Правого сектору», борець взводу мінометного розрахунку добровольчого полку «Азов» Анатолій Шульга (позивний «Бізон»). Зупинилося палке серце справжнього патріота України, вірного сина Конотопщини. Обірвався життєвий політ чоловіка, батька, друга, побратима, земляка. Лишилися незакінченими мирні справи, нездійсненими плани...

Більшість конотопців, присутніх на презентації, пам'ятають той перший лютевий день, коли на майдані біля Собору Різдва Пресвятої Богородиці конотопська громада спільною молитвою проводжала в останню путь бійця-добровольця Анатолія Шульгу, намагаючись розділити з його рідними і близькими болючий і невгамовний біль страшної втрати і віддати належну шану справжньому воїну і герою.

До від'їзду в зону АТО Анатолій жив звичайним мирним життям, займався фермерством у селі Заводи Конотопського району, звідки родом, як і кожен із нас, будував плани на майбутнє. Коли ситуація на Сході країни погіршилася, він не зміг залишатися вдома і без вагань прийняв свідоме рішення: піти добровольцем. Як і тисячі його побратимів – воїнів добровольчих батальйонів, він підставив своє мужнє чоловіче плече своїй країні, яка потребувала захисту.

3 травня 2014 року, полишивши усе, над чим довго й наполегливо працював, на потім, бо країна в небезпеці, Анатолій вступив до лав полку «Азов» і без ротації перебував на фронті. Для молодих бійців він був старшим братом. Постійно тренував розрахунок, не відчуваючи втоми, не думаючи про відпочинок. Повторював: «Після бою відпочинемо!», «Нема коли сидіти, коли ворог у нас на порозі!».

А рідні й знайомі в цей час молилися й благали: «Повертайся живим!». Не судилося... Під час артилерійської дуелі, виконуючи бойове завдання, Анатолій отримав важкі поранення, несумісні з життям. Про таких, як він, говорять: «Загинув смертю хоробрих, смертю справжнього чоловіка за Батьківщину, за волю, за народ».

Того дня в читальній залі Політеху були присутні рідні, друзі та побратими Анатолія, а Ігор Шульга подякував сумчанкам за книгу, де серед інших п'ятдесяти імен загиблих згадується і його батько. Хвилиною мовчання учасники заходу вшанували світлу пам'ять усіх наших героїв, справжніх воїнів світла.

Під час заходу до присутніх звернулися директор Політехнічного технікуму КІСумДУ, голова молодіжної громадської організації «Новий час» Тетяна Гребеник та священник Собору Різдва Пресвятої Богородиці отець Степан, які подякували журналістам газети «Панорама» на чолі з редактором Євгеном Положієм, якому й прийшла ідея створення цієї унікальної книги, за увічнену пам'ять людей, яким ми сьогодні завдячуємо миром у нашому місті. Також у промовах прозвучали слова вдячності організатору та ведучій заходу –Тетяні Радько.

По завершенню зустрічі усі охочі могли отримати примірник книги «Вічна пам'ять ГЕРОЯМ», поклавши до скриньки символічний благодійний внесок. Кошти, зібрані під час презентацій цього видання в містах Сумщини, будуть направлені на лікування поранених бійців – наших земляків. Віднині у кожному закладі освіти і культури будуть зберігатися примірники цього видання. Кожен, хто бажає, може перегорнути сумні сторінки своєї «Книги скорботи Сумщини»

Мешканці Конотопщини зможуть познайомитися з виданням у культурних і освітянських закладах міста та району.

Щодо проекту, то за словами його координатора Юлії Левківської, книга матиме продовження, адже, на жаль, наші хлопці не перестають гинути, захищаючи Батьківщину.

Для журналістів газети «Панорама» даний проект став можливістю сказати: «Вічна Пам'ять і Слава Героям! Дякуємо вам, хлопці! Спочивайте з миром!». А для всіх присутніх на зустрічі - ще одна можливість об'єднати свої зусилля в цій боротьбі, об'єднатися в єдиній молитві за мир і спокій в Україні.

Олена Савела

